

uitspraak

RECHTBANK OOST-BRABANT

Zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Bestuursrecht

zaaknummers: SHE 20/803
SHE 20/660

uitspraak van de voorzieningenrechter van 12 maart 2021 op het beroep en het verzoek om voorlopige voorziening in de zaak tussen

M.M.G.G. Meulenstein h.o.d.n. AutoService Heeze en [.....] te Heeze,
eisers.
(gemachtigde: M.A.M. Jonkers),

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Heeze en Leende,
verweerder
(gemachtigde: ing. I.J. Trienekes LLB).

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: **Verberne Interieurs B.V.** te Heeze
vergunninghoudster,
(gemachtigde: mr. M. Brill)

Procesverloop

Bij besluit van 21 december 2018 (het primaire besluit) heeft verweerder aan Verberne interieurs B.V. een omgevingsvergunning verleend voor het bouwen van een bedrijfspand op het perceel [.....] te [.....].

Bij besluit van 18 juni 2019 heeft verweerder het door eisers daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard en het besluit van 21 december 2018 in stand gelaten.

Bij uitspraak van 17 juli 2019 (SHE 19/1660 en SHE 19/1772) heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank het door eisers daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

Eisers hebben tegen de uitspraak van de rechtbank hoger beroep ingesteld.

Bij uitspraak van 14 oktober 2019, ECLI:NL:RVS:2019:3447, heeft de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling), voor zover hier van belang, het door eisers ingediende hoger beroep gegrond verklaard, genoemde uitspraak van de voorzieningenrechter vernietigd voor zover daarbij het beroep tegen het besluit van verweerder van 18 juni 2019 ongegrond is verklaard, het bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond verklaard en het besluit van verweerder van

---

18 juni 2019 vernietigd. Bij wijze van voorlopige voorziening heeft de voorzieningenrechter het besluit van verweerder van 21 december 2018 geschorst tot zes weken na de verzending van de te nemen beslissing op bezwaar met dien verstande dat als door eisers binnen die termijn wordt verzocht een voorlopige voorziening te treffen de schorsing doorloopt totdat op dat verzoek is beslist.

Bij besluit van 14 januari 2020 (het bestreden besluit) heeft verweerder, voor zover hier van belang, besloten om:

1. het bezwaar van eisers gegrond te verklaren;
2. het besluit van 21 december 2018 gedeeltelijk te herroepen, voor zover de vergunning betrekking heeft op het oprichten van een bedrijfspand anders dan ten behoeve van een showroom voor woninginrichting en arbeidsextensieve bedrijfsactiviteiten, en de vergunning overigens in stand te laten met inachtneming van de hierna te melden gewijzigde documenten en aan de vergunning te verbinden voorwaarde.
De vergunning wordt aldus geacht te zijn verleend voor het oprichten van een bedrijfspand voor een showroom voor woninginrichting en arbeidsextensieve bedrijfsactiviteiten, waarbij de volgende documenten deel uitmaken van de vergunning:
  - a. Terreininrichting ontvangen d.d. 16-12-2019. Deze tekening vervangt de tekening terreininrichting d.d. 14-03-2019;
  - b. Plattegronden 17C04-31 d.d. 06-01-2020. Deze tekening vervangt tekening 17C04-31 d.d. 28-06-2019.
3. aan de vergunning de volgende voorwaarde te koppelen: "Vastgesteld moet worden dat een gebruik als bedrijf arbeidsextensief en een showroom voor woninginrichting is aangevraagd. Dit is als zodanig, met inachtneming van de van toepassing zijnde parkeernormen, ook vergund. Indien en voor zover dit gebruik wijzigt, dient te worden voldaan aan de door de gemeente vastgestelde parkeernormen."

Eisers hebben tegen het bestreden besluit beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder SHE 20/660. Zij hebben de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen (SHE 20/803).

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

- Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 9 juni 2020. Voor eisers is de gemachtigde verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.
Voor vergunninghoudster is [.....] verschenen, bijgestaan door de gemachtigde.

Naar aanleiding van het verhandelde ter zitting heeft de voorzieningenrechter de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak (de StAB) ingeschakeld. De StAB heeft op 4 september 2020 advies uitgebracht. Partijen hebben op het advies gereageerd. Vervolgens is een nadere zitting gehouden op 26 november 2020. Voor eisers is de gemachtigde via een videoverbinding verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Voor vergunninghoudster is [.....] verschenen, bijgestaan door de gemachtigde.

Overwegingen

1. Na afloop van de zitting is de voorzieningenrechter tot de conclusie gekomen dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. De voorzieningenrechter doet daarom op grond van artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) niet alleen uitspraak op het verzoek om voorlopige voorziening, maar ook op het beroep.

Feiten

2. De voorzieningenrechter gaat bij de beoordeling uit van de navolgende feiten. Op 31 mei 2018 heeft vergunninghoudster een aanvraag ingediend voor een omgevingsvergunning voor het bouwen van een bedrijfspand op het perceel, met daarin twee bedrijfsruimten en een showroom. De showroom is blijkens het verhandelde ter zitting voorzien op de begane grond en op de verdieping. De achterste ruimten, waar geen sprake is van een verdieping, zijn bedoeld voor opslag. Deze ruimten wil vergunninghoudster gaan verhuren.

3. Eiser [.....] is eigenaar van het tegenover gelegen perceel [.....] te [.....]. Eiser [.....] exploiteert op dat perceel een garagebedrijf. Zij vrezen dat het bouw plan leidt tot parkeer- en verkeersoverlast.

Regelgeving

4. Ter plaatse gelden de bestemmingsplannen "1ste partiële herziening Kom Heeze 2015" en "Kom Heeze 2015". Aan het perceel is de bestemming "Bedrijf - [.....]" toegekend met onder andere de functieaanduiding "specifieke vorm van bedrijf – bedrijfsverzamelgebouw".

Op grond van artikel 7.1 van het bestemmingsplan "1ste partiële herziening Kom Heeze 2015" zijn de als zodanig aangewezen gronden bestemd voor:

- a. ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf – bedrijfsverzamelgebouw":
  1. een bedrijfsverzamelgebouw voor zover deze bedrijven voorkomen in de in Bijlage 2 bij deze regels behorende Staat van bedrijfsactiviteiten [.....];
  2. handel in volumineuze goederen, uitsluitend ten behoeve van woninginrichting;
- b. opslag:
met de daarbij behorende:
- c. ondergeschikte detailhandel;
- d. erven en terreinen;
- e. verkeer- en parkeervoorzieningen;
- f. groenvoorzieningen;
- g. water en waterhuishoudkundige voorzieningen.

5. Ingevolge artikel 7.3.1, onder a. van het bestemmingsplan mogen in het bedrijfspand maximaal 4 bedrijven worden gevestigd.

6. Ingevolge artikel 27.2.1 van het bestemmingsplan geldt bij de uitoefening van de bevoegdheid voor het verlenen van een omgevingsvergunning voor uitbreiding van bebouwing en/of voor wijziging van functies, de regel dat voorzien dient te zijn in voldoende parkeergelegenheid. Onder voldoende parkeergelegenheid wordt verstaan dat:
* wordt voldaan aan de normen die zijn vastgelegd in de 'Parkeervisie gemeente Heeze-Leende' (bijlage 3 bij de regels), en
* indien de 'Parkeervisie gemeente Heeze-Leende' gedurende de planperiode wordt

---

gewijzigd, gelden de normen conform de gewijzigde parkeervisie en dient hieraan te worden voldaan.

7. Ingevolge artikel 27.2.3 van het bestemmingsplan moet de in 27.2.1 bedoelde ruimte voor het parkeren van auto's afmetingen hebben die zijn afgestemd op gangbare personenauto's. Aan deze eis wordt geacht te zijn voldaan indien de afmetingen:

- a. van bedoelde parkeerruimten bij langsparkeren ten minste 1,80 meter bij 5,00 meter en ten hoogste 3,25 meter bij 6,00 meter bedragen;
- b. van bedoelde parkeerruimten bij haaksparkeren ten minste 2,40 meter bij 5,00 meter en ten hoogste 3,25 meter bij 6,00 meter bedragen;
- c. van een gereserveerde parkeerruimte voor een gehandicapte -voor zover die ruimte niet in de lengterichting aan een trottoir grenst- ten minste 3,50 meter bij 5,00 meter bedragen.

8. Ingevolge artikel 27.2.4 van het bestemmingsplan moet, indien de bestemming van een gebouw aanleiding geeft tot een te verwachten behoefte aan ruimte voor het laden of lossen van goederen, in deze behoefte in voldoende mate zijn voorzien binnen de bestemming op eigen terrein.

9. Ingevolge artikel 27.2.5 kan met een omgevingsvergunning worden afgeweken van het bepaalde in 27.2.1 en 27.2.4:

- a. en worden toegestaan dat in minder dan voldoende parkeergelegenheid wordt voorzien, mits dit geen onevenredige afbreuk doet aan de parkeersituatie;
- b. voor zover op andere wijze in de nodige parkeer- of stallingruimte, dan wel laad- of losruimte wordt voorzien.

Uitspraak 14 oktober 2019

10. In de uitspraak van 14 oktober 2019 heeft de voorzieningenrechter van de Afdeling geoordeeld dat artikel 27.2.1 van de planregels niet alleen van toepassing is op uitbreiding van bestaande bouwwerken en op functiewijzigingen, maar ook op het bouwen van nieuwe bouwwerken.

Voorts is geoordeeld dat verweerder bij de vaststelling van de parkeerbehoefte onjuiste uitgangspunten heeft gehanteerd. Op grond van het bestemmingsplan "1^e partiële herziening

Kom Heeze 2015" zijn op het perceel alle bedrijven toegelaten die in de Staat van Bedrijfsactiviteiten [.....] zijn vermeld. Het bouwplan leidt niet tot beperkingen aan het type bedrijf dat zich in het bedrijfspand kan vestigen. Artikel 27.2.1 van de planregels leidt er niet toe dat zich ter plaatse uitsluitend bedrijven mogen vestigen die geen hogere parkeerbehoefte hebben dan het bedrijfstype waarvan verweerder bij de vergunningverlening is uitgegaan (arbeidsexensieve/bezoekersexensieve bedrijven). Deze bepaling heeft alleen werking bij de uitoefening van de bevoegdheid tot het verlenen van een omgevingsvergunning voor bouwen, en regelt niet welke bedrijven in een eenmaal bestaand gebouw mogen zijn gevestigd. Dat betekent, aldus de voorzieningenrechter van de Afdeling, dat het bouwplan in strijd is met artikel 27.2.1 van de planregels. Verweerder heeft geen omgevingsvergunning verleend om van deze bepaling af te wijken. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter van de Afdeling kan voorts, gelet op de bedrijven die op het perceel zijn toegelaten, niet worden uitgesloten dat die bedrijven gebruikmaken van vrachtwagens. Ook dit gebruik had betrokken moeten worden bij de beoordeling of er op het perceel voldoende ruimte is voor laden en lossen. Niet in geschil is dat vrachtwagens vanwege de grote draaicirkel het perceel niet kunnen bereiken indien auto's zijn geparkeerd op de parkeerplaatsen, zodat een vrachtwagen niet kan laden en lossen op het perceel. Dit betekent dat het project eveneens in strijd is met artikel 27.2.4 van

de planregels. Verweerder heeft geen omgevingsvergunning verleend om van deze bepaling af te wijken.

De voorzieningenrechter van de Afdeling heeft geconcludeerd dat de rechtbank niet heeft onderkend dat het project in strijd is met artikel 27.2.1 en artikel 27.2.4 van de planregels en dat deze strijd niet is opgeheven door verlening van een omgevingsvergunning voor afwijking van het bestemmingsplan.

Vergunningvoorschrift

11. Eisers voeren aan dat verweerder de aan de vergunning verbonden voorwaarde (hierna oorschrift) niet had mogen opnemen gelet op artikel 2.22, tweede lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (de Wabo), omdat het hier gaat om een gebruiksvoorschrift en de omgevingsvergunning is verleend voor de activiteit bouwen als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo. Dit is een zogenaamde aflopende vergunning die haar werking verliest na gereedkoming van het gebouw.

Bovendien is de strekking van het voorschrift volgens eisers niet duidelijk. Voor zover met het voorschrift wordt beoogd om de parkeernormen toepasselijk te laten zijn indien het gebruik binnen de rechtstreeks toelaatbare mogelijkheden wordt gewijzigd naar een andere bedrijfsactiviteit genoemd op de Staat van bedrijfsactiviteiten [.....], dan kan niet op dit voorschrift worden gehandhaafd. Er moet worden gehandhaafd op artikel 27.2.1 van de planregels, waarbij er pas een grondslag bestaat om het parkeren op grond van dit artikel af te dwingen, indien voor afwijkend gebruik een daartoe strekkende vergunning nodig is. Het parkeren is aldus ook onvoldoende geregeld met deze vergunning, aldus eisers, waarbij zij wijzen op de eerder gevoerde procedure.

12. Verweerder stelt dat het voorschrift over parkeren als doel heeft om handhavend te kunnen optreden wanneer er bedrijven gevestigd worden die ingevolge de vastgestelde parkeernormen een hogere parkeerdruk genereren. Anders dan eisers stellen, is de omgevingsvergunning niet aflopend, maar voortdurend.

13. Ingevolge artikel 2.22, tweede lid, van de Wabo, voor zover hier van belang, worden aan een omgevingsvergunning de voorschriften verbonden, die nodig zijn met het oog op het belang dat voor de betrokken activiteit is aangegeven in het bepaalde bij of krachtens de artikelen 2.10 tot en met 2.20.

14. De voorzieningenrechter stelt vast dat de aan de orde zijnde omgevingsvergunning alleen is verleend voor de activiteit bouwen als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo en niet voor de activiteit strijdig gebruik als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo. Daarom kunnen aan deze vergunning gezien artikel 2.22, tweede lid, van de Wabo alleen voorschriften worden verbonden die zien op de activiteit bouwen. De eerste twee volzinnen van het voorschrift behelzen slechts een constatering van wat is aangevraagd en vergund, te weten het bouwen van een bedrijfspand ten behoeve van een showroom voor woninginrichting en voor arbeidsextensieve bedrijfsactiviteiten. De derde volzin bevat naar het oordeel van de voorzieningenrechter een gebruiksvoorschrift. Dit voorschrift is immers op geen enkele wijze gerelateerd aan de activiteit bouwen, maar beoogt bij een ander gebruik van het pand te verzekeren dat er ook dan voldoende parkeerplaatsen zijn. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder dit voorschrift gelet op artikel 2.22, tweede lid, van de Wabo niet aan de verleende omgevingsvergunning heeft mogen verbinden.

Voor zover eisers stellen dat het parkeren bij vestiging van een ander bedrijf in het pand dan dat van vergunninghoudster nog steeds niet goed is geregeld, overweegt de

voorzieningenrechter dat verweerder op grond van artikel 2.10 van de Wabo alleen dient te toetsen of het hier aan de orde zijnde bouwplan past binnen het bestemmingsplan. Dit betoog slaagt.

Aantal parkeerplaatsen

15. Eisers stellen dat er onvoldoende parkeerplaatsen zijn op het eigen terrein. De parkeervoorzieningen die zijn ingetekend op de nieuwe situatietekening zijn niet alle goed bruikbaar. De zuidelijk gelegen parkeerplaatsen zijn volgens hen tijdens het laden en lossen onbruikbaar, omdat er op de naastgelegen weg geladen en gelost moet kunnen worden. Ook is het zeer de vraag of de vakken die noordelijk op het perceel zijn ingetekend, allemaal tegelijkertijd kunnen worden gebruikt. De meest noordelijk gelegen plaatsen zijn moeilijk tot niet te verlaten wanneer de drie parkeervakken tegen het gebouw aan in gebruik zijn, aldus eisers.

16. Verweerder verwijst in dit verband naar de door vergunninghoudster ingediende (vervangende) tekening 17C04-31, gedateerd 6 januari 2020. Op deze tekening is aangegeven dat 503,65 m² van het gebouw gebruikt gaat worden als showroom voor Verberne woninginrichting. De overige vierkante meters worden in gebruik genomen als magazijn en andere arbeidsextensieve functies. Voor deze functies tezamen zijn op grond van artikel 27.2.1 van het bestemmingsplan in combinatie met de Parkeervisie van de gemeente 14 parkeerplaatsen op eigen terrein nodig. Uit de gewijzigde tekening van de terreininrichting blijkt dat er in de nieuwe situatie 15 parkeerplaatsen op eigen terrein kunnen worden aangelegd. Deze parkeerplaatsen zijn bruikbaar. Het bouwplan voldoet hiermee volgens verweerder aan artikel 27.2.1 van het bestemmingsplan.

17. In de Parkeervisie is gesteld dat voor alle nieuwe ontwikkelingen geldt dat het parkeren op eigen terrein moet plaatsvinden. Niet in geschil is dat het perceel valt in het gebiedstype 'overig gebied' als bedoeld in de Parkeervisie. Op grond van de Parkeervisie wordt uitgegaan van de gemiddelde CROW-kencijfers als parkeernorm.

18. Uit het verslag van de StAB volgt dat verweerder het kengetal van 1,7 parkeerplaatsen per 100 m² brutovloeroppervlakte (bvo) uit de Parkeervisie als parkeernorm voor de showroom en kantoor heeft gekozen, omdat een kengetal voor een showroom niet meer is opgenomen in de meest actuele CROW-publicatie 381. Verder is de parkeernorm van 1,1 parkeerplaats per 100 m² bvo voor arbeidsextensieve bedrijven ontleend aan de kengetallen in de CROW-publicatie 381, wat de afronding is van een gemiddelde tussen 0,85 en 1,3 per 100 m² uit de tabel Bedrijf arbeidsextensief/bezoekersextensief (loods, opslag, transportbedrijf).

De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder hiervan in redelijkheid heeft kunnen uitgaan.

Verder is verweerder uitgegaan van een totale vloeroppervlakte bij de berekening van de parkeervraag van 955 m². Bij de bepaling van deze oppervlakte is niet de definitie van bvo uit de CROW-publicatie gehanteerd, maar de NEN2580. Verweerder heeft gesteld dat dit een bestendige beleidslijn is bij het verlenen van omgevingsvergunningen, wat als zodanig niet is betwist. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter noopt de Parkeervisie er niet toe dat de definitie van bvo uit de CROW wordt gehanteerd bij het bepalen van de vloeroppervlakte en heeft verweerder hierbij beleidsruimte. Een bvo van 955 m² resulteert bij het hanteren van de NEN2580 in een parkeerbehoefte van 14 parkeerplaatsen. Vergunninghoudster heeft echter in haar brief van 6 oktober 2020 gesteld dat in de initiële berekening van het aantal vierkante meters een fout is geslopen. Het aantal vierkante meters

bvo bedraagt na herberekening 1.032 m², waardoor er een parkeerbehoefte van 15 parkeerplaatsen is. De voorzieningenrechter stelt vast dat het bouwplan hierin voorziet. In het verslag van de StAB is gesteld dat de 15 ingetekende parkeerplaatsen op de situatietekening die deel uitmaakt van de vergunning alle bruikbaar zijn, ook bij een volledige bezetting. Uit dit verslag blijkt ook dat de parkeerplaatsen voldoen aan de in artikel 27.2.3 van het bestemmingsplan opgenomen maatvoering voor de omvang van parkeerruimten. In hetgeen eisers hebben aangevoerd ziet de voorzieningenrechter geen aanleiding voor het oordeel dat het bouwplan niet voldoet aan artikel 27.2.1 van het bestemmingsplan. Dat de mogelijke vestiging van andere bedrijven in het vergunde bedrijfspand kan leiden tot een andere parkeervraag doet daaraan niet af. Dit betoog faalt.

Laden en lossen

19. Eisers voeren tevens aan dat het bestreden besluit in strijd is met artikel 27.2.4. Daarbij wijzen zij op de nieuwe situatietekening die deel uitmaakt van dit besluit. Hieruit blijkt niet dat in voldoende mate kan worden voorzien in de behoefte van laden en lossen op eigen terrein. In het geval de weg dient voor de toegang en het verlaten van het perceel, zijn de parkeerplaatsen aan de zuidzijde op het terrein niet bereikbaar zodra een vrachtwagen aan het laden en lossen is. Verder is onvoldoende ruimte om ten behoeve van meerdere bedrijven tegelijk te laden en te lossen. Dit heeft tot gevolg dat wanneer er twee vrachtwagens tegelijk zouden arriveren, zij om beurten moeten laden en lossen en er één vrachtwagen in het openbaar gebied moet wachten tot de toegang weer vrij is. Gelet op de situatie aldaar is dat volgens eisers zeer onwenselijk.

20. Verweerder stelt ten aanzien van de door eisers gestelde strijdigheid met artikel 27.2.4 van het bestemmingsplan dat op 16 december 2019 van aanvrager een gewijzigde tekening met betrekking tot de terreininrichting is ontvangen. Uit deze tekening blijkt dat - wanneer het terrein op deze manier wordt ingericht - ook het laden en lossen met een truck met oplegger op eigen terrein kan plaatsvinden. Aldus is de strijdigheid met artikel 27.2.4 opgeheven en voldoet de aanvraag ten aanzien van het laden en lossen op eigen terrein aan de regels van het bestemmingsplan.

21. Uit de situatietekening volgt dat het de bedoeling is dat het laden en lossen plaatsvindt ter hoogte van de deuren aan de westzijde van het bedrijfspand, binnen de perceelsgrens. Er is op deze tekening een rijroute aangegeven die vanuit het zuiden naar het noorden het perceel kruist. Het is de bedoeling dat vrachtwagens vanuit het oosten het perceel naderen om de inrit in te rijden. Op het perceel rijden de vrachtwagens langs de deuren van het bedrijfspand. Voor het laden en lossen staan de vrachtwagens stil op de rijroute. De StAB heeft hierover gesteld dat de bereikbaarheid van het perceel via genoemde route voor vrachtwagens met een lengte van 18 meter mogelijk is. Daarbij is de StAB uitgegaan van de bestaande situatie, waarin voldoende manoeuvreerruimte is en er een stopverbod bestaat tussen het perceel en de brandweerkazerne. Verder heeft de StAB aangegeven dat het hier gaat om een erftoegangsweg op een bedrijventerrein, waar het in het algemeen niet gebruikelijk is dat manoeuvreerruimte nodig is om een perceel in- en uit te rijden. De inrichting van de weg en de relatief lage snelheid van voertuigen laten dat toe, aldus de StAB. Op het perceel is de verkeersruimte tussen het bedrijfspand en de parkeerplaatsen beperkt tot ongeveer 5,5 meter. De bruikbaarheid van de vijf parkeerplaatsen ten westen van het bedrijfspand kan volgens de StAB tijdens het laden en lossen tijdelijk beperkt zijn.

22. Gelet op wat hiervoor is overwogen en het verhandelde ter zitting is de

voorzieningenrechter, mede in aanmerking genomen de toegelaten bedrijvigheid, aannemelijk geworden dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de ruimte voor laden en lossen op het terrein toereikend is. Volgens vergunninghoudster kan een tweede vrachtwagen, zo de situatie zich al zou voordoen dat twee vrachtwagens tegelijkertijd arriveren om te laden en te lossen, altijd haar terrein oprijden, waarbij de ene vrachtwagen zo nodig plaats kan maken voor de andere vrachtwagen of de tweede vrachtwagen het terrein weer kan verlaten en later weer kan terugkomen. Niet is gebleken dat dit onuitvoerbaar is.

Eisers hebben verder niet onderbouwd waarom het standpunt van de StAB dat het perceel bereikbaar is voor vrachtwagens met een lengte van 18 meter onjuist zou zijn. Verweerder heeft dan ook op goede gronden kunnen stellen dat het bouwplan niet in strijd is met artikel 27.2.4 van de planregels. In het feit dat vijf parkeerplaatsen ten westen van het bedrijfspand tijdelijk minder bruikbaar kunnen zijn vanwege het laden en lossen ziet de voorzieningenrechter, gelet op de toegelaten bedrijvigheid en het daarmee te verwachten aantal laad- en losbewegingen, geen aanleiding voor het oordeel dat hierom onvoldoende zou zijn voorzien in parkeerplaatsen op het eigen terrein.

Dit betoog slaagt niet.

Conclusie

23. Het beroep is gegrond. De voorzieningenrechter ziet aanleiding om het bestreden besluit, voor zover daarbij een voorschrift over parkeren bij gewijzigd gebruik aan de vergunning is verbonden, te vernietigen. Volledigheidshalve merkt de voorzieningenrechter op dat verweerder naar aanleiding van deze uitspraak geen nieuw besluit behoeft te nemen.

24. Omdat de zaak finaal wordt afgedaan, is er geen aanleiding om een voorlopige voorziening te treffen.

25. Omdat het beroep gegrond is, bepaalt de voorzieningenrechter dat verweerder aan eisers het door hen betaalde griffierecht voor het beroep vergoedt. Vanwege de uitkomst van de zaak ziet de voorzieningenrechter ook aanleiding te bepalen dat verweerder aan eisers het door hen betaalde griffierecht voor het verzoek om voorlopige voorziening vergoedt.

26. De voorzieningenrechter veroordeelt verweerder in de door eisers gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de voorzieningenrechter op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.602,00 (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting en 0,5 punt voor het verschijnen ter nadere zitting, 0,5 punt voor het indienen van een schriftelijke zienswijze na verslag deskundigenonderzoek, met een waarde per punt van € 534,00 en een wegingsfactor 1). De overige door eisers genoemde kosten, te weten reiskosten van € 40,00, komen niet voor vergoeding in aanmerking, omdat eisers niet ter zitting zijn verschenen en reiskosten die door een rechtsbijstandverlener zijn gemaakt reeds zijn verdisconteerd in de forfaitaire vergoeding die op grond van de Bijlage bij het Besluit proceskosten bestuursrecht wordt berekend.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit voor zover daarbij een voorschrift aan de vergunning is verbonden;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening af;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van in totaal € 356,00 aan eisers te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eisers tot een bedrag van € 1.602,00.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J. Heijerman, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. H.J. van der Meiden, griffier. De uitspraak is uitgesproken in het openbaar geschied op 12 maart 2021.

de griffier is verhinderd te tekenen

de voorzieningenrechter is verhinderd te tekenen

Afschrift verzonden aan partijen op:

12 MRT 2021

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan voor zover daarmee is beslist op het beroep binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.